MINISTERSTVO ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA
SLOVENSKEJ REPUBLIKY
Odbor environmentálneho posudzovania
vplyvov na životné prostredie
Námestie Ľudovíta Štúra 1
812 35 Bratislava

Bratislava, dňa 30.06.2016

ROZKLAD

Vo veci

Navrhovateľa: **JIVA-TRADE Rakša s.r.o.**, so sídlom Š. Moyzesa 2700/22, 926 01 Sereď, IČO: 47 389 061, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava, odd. Sro, vl. č. 32478/T

Zastúpený: JUDr. Juraj Hatvany, advokát, so sídlom Kráľová pri Senci 671, adresa na doručovanie: Gorkého 5, 811 01 Bratislava

(ďalej len „**Navrhovateľ**")

proti rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 2105/2016-1.7/jm zo dňa 10.06.2016

Prílohy:
- plnomocenstvo právneho zástupcu
- rozhodnutie č. 2105/2016-1.7/jm zo dňa 10.06.2016
- dôkazné prostriedky sú súčasťou administratívneho spisu MŽP SR

Dňa 16.06.2016 bolo navrhovateľovi doručené rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odbor environmentálneho posudzovania vplyvov na životné prostredie (ďalej len „**MZP SR**" alebo „**ministerstvo**") 2105/2016-1.7/jm zo dňa 10.06.2016, ktorým MZP SR ako príslušný orgán v zmysle 54 ods. 2 písm. g) zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „**Zákon o posudzovaní**") rozhodlo, že navrhovaná činnosť „*Návrh plánu otvárky, prípravy a dobývania v dobývacom priestore Rakša*" sa bude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní (ďalej len "**Rozhodnutie**").

Navrhovateľ považuje predmetné Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu za nezákonné, nakoľko vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, nesprávneho právneho posúdenia a absentuje v ňom riadne odôvodnenie. Vzhľadom k uvedenému navrhovateľ podáva v zákonnej lehote v zmysle § 61 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „**Správny poriadok**") proti Rozhodnutiu v celom rozsahu nasledovný

r o z k l a d.

I.

Konanie podľa § 19 ods. 1 Zákona o posudzovaní ministerstvo začalo na základe podnetu Okresného úradu Turčianske Teplice, Odbor starostlivosti o životné prostredie zo dňa 18.5.2015. Podnet sa odvolával najmä na výskyt území chránených podľa osobitných predpisov v blízkosti navrhovanej ťažby, negatívne vplyvy navrhovanej činnosti z hľadiska verejného zdravia a nevyriešený spôsob dopravy vyťaženého materiálu. Zároveň bola dňa 21.05.2015 na MŽP SR doručená „Petícia proti obnoveniu ťažby v DP Rakša a preprave vyťaženého materiálu cez obec Rakša" podpísaná obyvateľmi obce.

Navrhovateľ bol listom MZP SR zo dňa 03.6.2015 prizvaný na pracovné stretnutie, ktorého účelom malo byť získanie podrobnejších informácií o navrhovanej činnosti. Navrhovateľovi nebol doručený samotný podnet na začatie konania ako ani ďalšie vyjadrenia a podklady pre rozhodnutie v konaní, aby sa k nim mohol vyjadriť. Na stretnutí, ktoré sa uskutočnilo dňa 16.6.2015 na OU Turčianske Teplice, bol navrhovateľ informovaný, že výsledkom stretnutia bude spísaná zápisnica, ktorá mu bude doručená. Navrhovateľ však obdržal dňa 07.07.2015 priamo rozhodnutie MZP SR vo veci. Rozhodnutím č. 5394/2015-3.4/jm zo dňa 30.06.2015 MŽP SR rozhodlo, že navrhovaná činnosť sa bude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní. Navrhovateľ podal v zákonnej lehote proti tomuto rozhodnutiu rozklad, na základe ktorého bolo predmetné rozhodnutie zrušené rozhodnutím ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 6849/2015-1.10.2 zo dňa 16.11.2015 z dôvodu, že neobsahovalo dostatočné odôvodnenie v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku a zároveň neboli dodržané procesné práva navrhovateľa v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Vzhľadom k uvedenému minister predmetnú vec vrátil MŽP SR na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 16.12.2015 bola navrhovateľovi doručená výzva MŽP SR č. 5394/2015-3.4/jm zo dňa 07.12.2015 na vyjadrenie sa k podkladom k rozhodnutiu ohľadom „Návrhu plánu otvárky, prípravy a dobývania v dobývacom priestore Rakša". Navrhovateľ zaslal MŽP SR svoje vyjadrenie zo dňa 29.12.2015, ktorého prílohou bola i dopravná štúdia „Dopravné napojenie kameňolomu Rakša" z decembra 2015. V januári 2016 navrhovateľ svoje podanie doplnil o Rozptylovú štúdiu zo dňa 07.01.2016 a Hlukovú štúdiu zo dňa 12.01.2016.

Dňa 27.04.2016 bola navrhovateľovi doručená ďalšia výzva ministerstva č. 2105/2016-3.4/jm zo dňa 22.04.2016, ktorou MZP SR vyzvalo navrhovateľa na vyjadrenie sa k novým stanoviskám Okresného úradu Martin, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, Regionálneho úradu verejného

zdravotníctva so sídlom v Martine, petičného výboru obyvateľov a obce Rakša. Navrhovateľ sa k doručeným podkladom vyjadril listom zo dňa 11.05.2016.

Na základe nového písomného prerokovania veci, ktoré trvalo sedem mesiacov, ministerstvo dospelo k rovnakému záveru a síce určilo, že navrhovaná činnosť sa napriek tomu, že nedosahuje zákonné limity povinného posudzovania, bude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní.

V priebehu konania, ktoré začalo ešte v máji 2015 a na rok prerušilo prípravy pokračovania banskej činnosti v dobývacom priestore Rakša, navrhovateľ vo svojich vyjadreniach vysvetlil sporné skutočnosti a vyvrátil obavy dotknutých účastníkov. V doručenom Rozhodnutí sa však ministerstvo okrem konštatovania obsahu navrhovateľových vyjadrení argumentmi navrhovateľa nezaoberalo, nevzalo ich v úvahu a nevyhodnotilo postupom súladným s pravidlami rozhodovania správnych orgánov zmysle Správneho poriadku a Zákona o posudzovaní.

Ministerstvo postupovalo vo veci s použitím tak extenzívneho výkladu Zákona o posudzovaní, v zmysle ktorého by konanie podľa tohto zákona muselo byť vykonané v prípade každej činnosti, ktorá by mohla akokoľvek potenciálne zasiahnuť do životného prostredia, pokiaľ čo len jeden subjekt, resp. skupina obyvateľov, vyjadrí obavy z jej následkov. Takáto aplikácia zákonných ustanovení odporuje účelu a zmyslu Zákona o posudzovaní.

V tomto duchu by nemalo opodstatnenie stanovenie limitov v prílohe č. 8 Zákona o posudzovaní, ktoré mali vylúčiť z posudzovania činnosti menšieho rozsahu a tým zjednodušiť proces ich povoľovania. V prípade týchto činností, pri ktorých sa neočakáva zásadný vplyv na životné prostredie, by použitým výkladom ministerstva mala byť navrhovaná činnosť účastníka podrobená v konaní pred MŽP SR nedôvodne obmedzujúcim procesom posudzovania, ktoré časovou náročnosťou a prísnosťou predstihujú samotné povoľovacie konania. Takýto prístup predstavuje výrazný zásah do práv navrhovateľa, ktorý je nad rámec zákona nútený podrobiť sa povinnostiam predkladať dokumenty, ktoré by inak predkladal až v konaní pred povoľovacím orgánom, dokumenty, ktoré zo zákona povoľovací orgán pri posudzovaní žiadosti nevyžaduje, a najmä bol by nútený strpieť odklad povolenia činnosti o mesiace trvajúce konanie pred MŽP SR. V tomto smere nejde len o zásah do individuálnych práv navrhovateľa ako účastníka správneho konania ale i zásah do kompetencií iných orgánov verejnej moci a systému delenia právomocí a kompetencií. Týmto prístupom ministerstvo de facto degraduje samotné správne orgány kompetentné rozhodovať o povolení posudzovanej činností (v danom prípade konanie pred obvodným banským úradom) do sekundárnej pozície. Takýto prístup pritom nemá zákonné opodstatnenie, nakoľko Zákon o posudzovaní ho pripúšťa len v prípade činností spĺňajúcich stanovené limity, resp. výnimočne činností iných, vybraných na základe dôsledného a odôvodneného posúdenia podnetu na začatie konania podľa § 19 Zákona o posudzovaní.

Navrhovateľ opakovane počas konania uvádzal, že je pripravený riešiť prípadné strety záujmov a všetky skutočnosti v súvislosti s navrhovanou činnosťou obyvateľom vysvetliť a navrhnúť kompenzácie prípadných negatívnych vplyvov ťažby na život obyvateľov obce Rakša. V záujme ochrany svojich práv ako aj v záujme plnenia povinností v zmysle Banského zákona však nemôže v žiadnom prípade súhlasiť s Rozhodnutím, ktoré by viedlo k neúmernému a zbytočnému zaťaženiu navrhovateľa a na ďalšie obdobie znemožnilo výkon banskej činnosti v určenom dobývacom priestore.

MŽP SR v predmetom konaní nijak zohľadnilo práva a povinnosti navrhovateľa ako držiteľa banského oprávnenia vyplývajúce zo zákona č 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerastného bohatstva (banský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „**Banský zákon**") v spojení so zákonom č. 51/1988 Zb. o banskej činnosti, výbušninách a o štátnej banskej správe v znení neskorších predpisov ako ani verejný záujem na dobývaní výhradného ložiska nerastných surovín.

Navrhovateľ podal návrh na povolenie činnosti na príslušný obvodný banský úrad, ktorý vydáva povolenia na výkon banskej činnosti podľa Banského zákona.

Podľa § 33 ods. 1) Banského zákona ak sú využitím výhradného ložiska ohrozené objekty a záujmy chránené podľa osobitných predpisov, objekty a záujmy fyzických alebo právnických osôb, sú organizácie, orgány a fyzické a právnické osoby, ktorým prislúcha ochrana týchto objektov a záujmov, povinní vo vzájomnej súčinnosti riešiť tieto strety záujmov a navrhnúť postup, ktorý umožní využitie výhradného ložiska pri zabezpečení nevyhnutnej ochrany uvedených objektov a záujmov.

Obvodný banský úrad je v zmysle Banského zákona orgánom kompetentným rozhodovať o tom, či navrhovaná činnosť bude povolená a za akých podmienok. Pri svojom rozhodovaní je pritom povinný zvážiť aj stanoviská a pripomienky dotknutých orgánov a účastníkov a ich relevanciu s ohľadom na všeobecný záujem na využití výhradného ložiska nerastných surovín. Ako už bolo opakovane uvedené navrhovateľ je v tomto smere pripravený riešiť prípadné strety záujmov a vyhovieť všetkým podmienkam povolenia ťažby stanoveným v konaní podľa Banského zákona.

Navrhovateľ je presvedčený, že prvostupňový správny orgán vec nesprávne právne posúdil, keď svojím Rozhodnutím určil, že navrhovaná činnosť sa bude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní. V rozhodnutí tiež absentuje riadne a presvedčivé odôvodnenie, čo je jednou zo základných obsahových náležitostí správneho rozhodnutia. Navrhovateľ v priebehu konania uvádzal skutočnosti a predkladal dôkazy preukazujúce neopodstatnenosť podnetu na začatie konania i samotného posudzovania podľa Zákona o posudzovaní. Námietky navrhovateľa prezentované v konaní však neboli zo strany správneho orgánu vyhodnotené a v odôvodnení Rozhodnutia sa s nimi MZP SR dostatočne nevysporiadalo.

II.

Predmetom navrhovanej činnosti je pokračovanie v banskej činnosti v dobývacom priestore Rakša v k.ú. Rakša okres Turčianske Teplice. Na dobývanie ložiska bol určený dobývací priestor Rakša (ďalej aj „**DP Rakša**") rozhodnutím MSV SR č. 3806/IO-Be/Ja zo dňa 04.03.1974 o celkovej výmere 263 998 m2, s tým že banská činnosť v ňom bola opakovane povolená. Naposledy bola na ložisku povolená banská činnosť na roky 2003-2010 rozhodnutím Obvodného banského úradu Banská Bystrica (ďalej len „**OBÚ BB**") č. 1910/51 I/Bo-Oz/2002 zo dňa 06.12.2002. DP Rakša sa už v čase vydania predchádzajúcich povolení banskej činnosti nachádzal v ochrannom pásme Národný Park Veľká Fatra s 2. stupňom územnej ochrany. S DP Rakša hraničil Národný Park Veľká Fatra (3. stupeň územnej ochrany), Územie európskeho významu Veľká Fatra (SKUEV0283) a Chránené vtáčie územie Veľká Fatra (SKCHVU033). V blízkosti sa nachádzala národná prírodná rezervácia Rakšianske rašelinisko a archeologické nálezisko - národná kultúrna pamiatka Hrádok. S uvedenými skutočnosťami sa museli vysporiadať povoľovacie orgány aj v minulom období, kedy bola banská činnosť v DP opakovane povolená, pričom ochrana životného prostredia v okolí DP bola zabezpečená stanovením podmienok realizácie banskej činnosti v rozhodnutí o jej povolení.

Navrhovateľ požiadal o vydanie nového povolenia banskej činnosti v dobývacom priestore Rakša dňa 29.9.2010 (č. j. 1528-2987/2010). OBU BB na základe rozhodnutia Hlavného banského úradu v Banskej Štiavnici č. j. 556-1006/2011 konanie rozhodnutím č. 40-1699/2011 zo dňa 01.6.2011 prerušil za účelom opravy a doplnenia podania navrhovateľa. Hlavným nedostatkom podania boli Hlavným banským úradom v Banskej Štiavnici identifikované strety záujmov na pozemkoch parcely registra E, parc. č. 333/100, 333/200 a 333/300. Nakoľko vlastnícke vzťahy k pozemkom nebolo možné v určenej lehote vysporiadať, OBÚ BB konanie o žiadosti navrhovateľa zastavil rozhodnutím č. 15-232/2012 zo dňa 16.1.2012. Po získaní vlastníckych práv k pozemkom navrhovateľ v roku 2015

opakovane žiadal o vyjadrenia dotknutých orgánov za účelom pokračovania v banskej činnosti v DP Rakša.

Podľa súčasného návrhu Plánu otvárky, prípravy a dobývania ložiska sú určené hranice ťažby v rozsahu parciel vo vlastníctve navrhovateľa: parcely E-KN 335/12 a 333/300. Ťažobný priestor je lokalizovaný v hraniciach DP Rakša o výmere 4,99 ha s predpokladanou ročnou ťažbou do 100000 t. Vzhľadom na výhrady dotknutých orgánov k povoleniu ťažby na neurčité obdobie navrhovateľ obmedzil dobu trvania ťažby na 10 rokov a žiada o vydanie povolenia na určitú dobu.

Podľa § 18 Zákona o posudzovaní predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti A. Predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti musí byť každá navrhovaná činnosť uvedená v prílohe č. 8 časti B.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o posudzovaní príslušný orgán v konaní o podnete rozhodnutím určí, či posudzovaniu podlieha navrhovaná činnosť alebo jej zmena, ktorá nie je uvedená v prílohe č. 8 alebo nedosahuje prahovú hodnotu uvedenú v prílohe č. 8.

Podľa § 19 ods. 2 Zákona o posudzovaní príslušný orgán začne konanie o podnete z vlastného podnetu alebo na základe odôvodneného písomného podnetu. Odôvodnený písomný podnet je oprávnený podať ktokoľvek.

Navrhovaná činnosť nedosahuje prahovú hodnotu uvedenú v prílohe č. 8. Takéto činnosti nepodliehajú v zmysle Zákona o posudzovaní povinnému posudzovaniu, nakoľko sa predpokladá, že v danom rozsahu, nebude ich vplyv na životné prostredie natoľko závažný, aby bolo jeho osobitné posudzovanie dôvodné.

Aj v takomto prípade zákon umožňuje na základe posúdenia osobitných rizík navrhovanej činnosti, MŽP SR rozhodnúť, že napriek malému rozsahu sa činnosť bude vzhľadom na jej výrazne negatívny charakter posudzovať. Takéto rozhodnutie musí byť dôkladne odôvodnené a musí vychádzať z dôkladného posúdenia všetkých individuálnych skutočností v konkrétnom prípade, s tým, že zistený skutkový stav opodstatňuje aj napriek malému rozsahu činnosti jej posudzovanie podľa Zákona o posudzovaní. Navrhovateľ v priebehu celého konania tvrdil, že v danom prípade také dôvody neexistujú, čo aj náležite odôvodnil a preukázal predloženými dôkaznými prostriedkami (najmä dopravná štúdia, rozptylová štúdia a hluková štúdia).

Rozhodnutie MZP SR je nezákonné z hľadiska nenaplnenia formálnych a obsahových náležitostí správneho rozhodnutia v zmysle Správneho poriadku a osobitných predpisov, ktorým je v danom prípade Zákon o posudzovaní. Navrhovateľ má za to, že odôvodnenie Rozhodnutia nespĺňa zákonné náležitosti § 47 Správneho poriadku v spojení s ustanoveniami §§ 19, 20a a 29 Zákona o posudzovaní. Správny orgán pri rozhodovaní nepostupoval podľa § 19 Zákona o posudzovaní a neaplikoval zákonom stanovené kritéria na posúdenie, či navrhovaná činnosť bude podliehať posudzovaniu podľa tohto zákona.

V Rozhodnutí absentuje vysvetlenie, akými úvahami bol správny orgán vedený pri hodnotení skutkových okolností, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

K všeobecným náležitostiam rozhodnutia správneho orgánu patria v zmysle § 46 Správneho poriadku výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť ďalšie náležitosti rozhodnutia.

V zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 20a písm. a) Zákona o posudzovaní rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje aj odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13.

Podľa § 29 ods. 13 Zákona o posudzovaní rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní obsahuje v odôvodnení dôvody, na ktorých sa zakladá, vyhodnotenie kritérií podľa odseku 3 a vyhodnotenie stanovísk doručených podľa odseku 9[1] alebo § 23 ods. 4.

Navrhovateľ namieta nedostatočné odôvodnenie Rozhodnutia, v rámci ktorého sa konajúci správny orgán nevysporiadal s podstatnými skutočnosťami a argumentmi navrhovateľa. Odôvodnenie Rozhodnutia obsahuje len čiastočný opis skutkového stavu a všeobecné konštatovanie, v zmysle ktorého správny orgán pri rozhodovaní „prihliadal" na doručené stanoviská, vyjadrenia, štúdie a výsledok pracovného stretnutia dňa 16.06.2015 a „použil primerane" aj kritériá pre rozhodovanie podľa Prílohy č. 10 k Zákonu o posudzovaní.

Uvedené konštatovanie nespĺňa zákonné predpoklady jasne, výstižne a najmä presvedčivo odôvodneného rozhodnutia správneho orgánu. Len presvedčivo odôvodnené rozhodnutie môže predstavovať záruku spravodlivého rozhodnutia orgánu verejnej moci bez podozrenia, že by bolo vydané na základe svojvôle konajúceho orgánu bez splnenia zákonných predpokladov na zásah orgánu verejnej moci do práv a právom chránených záujmov účastníkov konania.

III.

Ministerstvo v predmetom Rozhodnutí nijako neposúdilo a nevyhodnotilo mieru, v akej by navrhovaná činnosť mohla reálne zasiahnuť do života obyvateľov obce Rakša a ovplyvniť okolité životné prostredie, čo v tomto smere považujeme za kľúčové.

Zákon neukladá povinnosť posudzovať každú navrhovanú činnosť, ktorá bude mať vplyv na životné prostredie. MZP SR má v zmysle Zákona o posudzovaní posudzovať len činnosti, ktoré dosahujú určitú intenzitu vplyvu na životné prostredie. Pri ťažbe tzv. „ostatných nerastov" táto ťažba nebola zákonodarcom vyhodnotená ako tak vážne zasahujúca do životného prostredia, aby nariadil povinné posudzovanie bez ohľadu na jej rozsah. Vzhľadom k uvedenému boli zákonom určené limity pre hmotnosť vyťaženého materiálu za rok a plochu ťažobného priestoru.

V danom prípade bol limit pre povinné hodnotenie stanovený od 200 000 ton ročne a pre zisťovacie konanie od 100 000 ton ročne. Tieto limity navrhovaná činnosť nedosahuje, z čoho možno usúdiť, že v takomto rozsahu ju zákonodarca nepovažoval za tak škodlivú, aby určil navrhovateľovi osobitné povinnosti v súvislosti s jej realizáciou, v prvom rade povinnosti strpieť konanie podľa Zákona o posudzovaní.

---

[1] *Podľa § 29 ods. 9 Zákona o posudzovaní rozhodnutie rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec môžu doručiť príslušnému orgánu písomné stanoviská k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, tak sa stanovisko považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť príslušnému orgánu písomné stanovisko k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií podľa odseku 8; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď bolo v určenej lehote doručené dotknutej obci.*

Navrhovateľ nevylučuje, že navrhovaná činnosť ovplyvní životné prostredie, v tomto smere je však podstatné dôsledne zvážiť intenzitu tohto vplyvu. Plánovaná ťažba ovplyvní životné prostredie najmä obyvateľov obce Rakša, ktorá sa nachádza v blízkosti lomu, avšak zákonodarca aj pre tento typ činnosti „ťažba ostatných nerastov" určuje minimálne limity, kedy nie je daný predpoklad tak závažného zásahu do životného prostredia, že je potrebné tento osobitne preskúmať a posúdiť príslušnými orgánmi štátnej správy na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie.

MZP SR je v súlade s § 19 ods. 5 Zákona o posudzovaní oprávnené a povinné samostatne rozhodnúť na základe vlastného posúdenia s prihliadnutím na odôvodnenie podnetu na začatie konania, povahu a rozsah navrhovanej činnosti, miesto realizácie a význam očakávaných vplyvov, či sa jedná o činnosť, ktorá by mala podliehať posudzovaniu.

Správny orgán v Rozhodnutí náležitým spôsobom nezdôvodnil, ako aplikoval kritéria podľa § 19 ods. 5 a 6 Zákona o posudzovaní.

Podľa § 19 ods. 5 Zákona o posudzovaní ak ide o rozhodovanie o tom, či navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude podliehať posudzovaniu podľa tohto zákona, príslušný orgán prihliada najmä na

a)povahu a rozsah navrhovanej činnosti alebo jej zmeny,

b)miesto realizácie navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, najmä jeho únosné zaťaženie a ochranu poskytovanú podľa osobitných predpisov,

c)význam očakávaných vplyvov,

d)odôvodnenie podnetu.

Podľa § 19 ods. 6 Zákona o posudzovaní príslušný orgán pri rozhodovaní o tom, či navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude podliehať posudzovaniu podľa tohto zákona, použije kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10. Ak príslušný orgán rozhodne, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena má podliehať posudzovaniu vplyvov podľa tohto zákona, postupuje sa ďalej v konaní podľa § 30[2].

Podľa § 29 ods. 3 Zákona o posudzovaní ak sa rozhoduje o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena bude posudzovať podľa tohto zákona, primerane sa použijú kritériá pre zisťovacie konanie uvedené v prílohe č. 10, pričom príslušný orgán prihliada aj na stanoviská podľa § 23 ods. 4[3].

Z Rozhodnutia nie je zrejmé, ako boli predmetné kritériá posudzovania navrhovanej činnosti aplikované na zistený skutkový stav. Rozhodnutie neobsahuje ani žiadnu odvolávku na konkrétne ustanovenia Zákona o posudzovaní, prípadne iného právneho predpisu, na základe ktorých MZP SR v danej veci rozhodlo. Osobitne sa ministerstvo nijako nevyjadrilo ani k dôvodnosti podnetu Okresného úradu Turčianske Teplice.

---

[2] Rozsah hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny a harmonogram

[3] *Podľa § 23 ods. 4 Zákona o posudzovaní rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec doručia písomné stanoviská k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, stanovisko sa považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť svoje písomné stanovisko k zámeru príslušnému orgánu do 21 dní od zverejnenia zámeru na webovom sídle ministerstva alebo od zverejnenia oznámenia podľa odseku 3; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď je doručené v stanovenej lehote prostredníctvom dotknutej obce.*

Navrhovateľ má za to, že MŽP SR nepostupovalo v súlade s vyššie uvedeným, nakoľko v doručenom rozhodnutí len nekriticky konštatuje nesúhlasné stanoviská oslovených subjektov a ich požiadavky na posudzovanie činnosti podľa zákona, resp. požiadavky na splnenie ďalších podmienok zo strany navrhovateľa. Strohé odvolanie sa na požiadavky týchto subjektov bez odôvodnenia ich relevantnosti vo vzťahu k navrhovanej činnosti a konaniu podľa § 19 Zákona o posudzovaní považuje navrhovateľ za alibistické a v rozpore so zámerom zákonodarcu vyjadreným v Zákone o posudzovaní ako aj procesnými pravidlami rozhodovania v správnom konaní.

V dôsledku uvedeného navrhovateľ považuje Rozhodnutie za nepresvedčivé, nespravodlivé a nepreskúmateľné, nakoľko nedáva dostatočne zrozumiteľným spôsobom odpoveď na základnú otázku, či boli naplnené predpoklady na určenie, že navrhovaná činnosť podlieha posudzovaniu podľa Zákona o posudzovaní.

IV.

V zmysle § 3 ods. 1 Správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

V zmysle § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

V zmysle § 46 Správneho poriadku rozhodnutie v správnom konaní musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Navrhovateľ má za to, že Rozhodnutie je nezákonné, nakoľko nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci.

V odôvodnení Rozhodnutia sa MZP SR nevysporiadal so všetkými skutočnosťami tvrdenými navrhovateľom. Ministerstvo sa stručne vyjadrilo k pokračovaniu v činnosti a štúdiám predloženým zo strany navrhovateľa. Nijak sa nevyjadrilo k posúdeniu povahy a rozsahu navrhovanej činnosti z hľadiska dôvodnosti posudzovania podľa Zákona o posudzovaní. Ministerstvo sa nevysporiadalo ani s odôvodnenosťou podnetu na začatie konania.

V závere odôvodnenia MŽP SR konštatuje, že navrhovateľ nepredložil všetky dokumenty požadované dotknutými orgánmi, ktoré sa v konaní vyjadrovali. V danom prípade sa jednalo najmä o enormne rozsiahle požiadavky Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Martine.

V tejto fáze konania však navrhovateľ nie je povinný vyhovieť všetkým požiadavkám subjektov, ktoré sa v konaní vyjadrili. Navrhovateľ predložil dôkazné prostriedky, ktoré mali potvrdiť, že rozsah a závažnosť vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie nebude tak podstatný, aby odôvodňoval vykonanie posudzovania podľa zákona. Vzhľadom na množstvo subjektov, ktoré sa v konaní vyjadrovali, a rozsah ich požiadaviek, navrhovateľ nepredložil všetky požadované dokumenty, a to z dôvodu, že tieto jednak nepovažoval za relevantné alebo nevedel v danej fáze plánovania činnosti tieto objektívne zabezpečiť. Vzhľadom na predmet konania má navrhovateľ za to, že nebolo jeho povinnosťou v tomto konaní predkladať dokumenty, ktoré sa kreujú až v súvislosti s podmienkami pred realizáciou navrhovanej činnosti alebo po nej (plán rekultivácie), resp.

dokumenty, ktoré sa predkladajú v konaní o vydanie povolenia navrhovanej činnosti na príslušnom orgáne alebo v konaní o posudzovaní vplyvov na životné prostredie (veľká a malá EIA). Napriek tomu niektoré subjekty, ktoré MŽP SR poňalo do konania ako dotknuté, vo svojich stanoviskách požadovali od navrhovateľa taký rozsah dokumentácie akoby sa jednalo o samotné konanie o posudzovaní alebo rozhodovalo o vydaní povolenia navrhovanej činnosti. Nepredloženie takýchto dokumentov a nesplnenie všetkých požiadaviek dotknutých subjektov nemôže mať automaticky bez ďalšieho odôvodnenia ich relevantnosti za následok odmietnutie argumentov navrhovateľa v prospech ukončenia konania pred MŽP SR bez posudzovania podľa Zákona o posudzovaní.

V zmysle odôvodnenia Rozhodnutia podnet Okresného úradu Turčianske Teplice smeroval najmä k zohľadneniu výskytu chránených území v okolí DP a k spôsobu riešenia dopravy.

Konštatovanie určitej blízkosti národného parku, chráneného územia alebo archeologického náleziska samo osebe nie je dôvodom na rozhodnutie o určení posudzovania. Dobývací priestor bol takto určený a zakreslený v základnej banskej mape ešte v roku 1974. V zmysle § 19 ods. 5 Zákona o posudzovaní musí správny orgán vyhodnotiť túto skutočnosť v súvislosti s ďalšími relevantnými kritériami. Z Rozhodnutia nijako nevyplýva ako konajúci orgán vyhodnotil potenciálny vplyv navrhovanej činnosti na územia podliehajúce ochrane podľa osobitných predpisov nachádzajúce sa v okolí DP Rakša s ohľadom na kritériá uvedené v prílohe č. 10 tak, ako mu to ukladá Zákon o posudzovaní. Tieto územia tu existovali aj v minulosti, v čase, keď boli povolenia na banskú činnosť v DP Rakša opakovane vydávané s tým, že v povolení boli príslušným banským úradom uložené podmienky ťažby zabezpečujúce ochranu životného prostredia v okolí dobývacieho priestoru. Vzhľadom k uvedenému existujú skúsenosti s ťažbou v tejto oblasti, ktorá aj v minulosti susedila s chránenými územiami, preto navrhovateľ nevidí dôvod, na vykonanie osobitného posudzovania podľa Zákona o posudzovaní

Nakoľko vzhľadom k významu územia z pohľadu ochrany prírody a krajiny Okresný úrad Turčianske Teplice neodporúčal povolenie ťažby na neurčité obdobie, resp. do vyťaženia zásob, navrhovateľ upravil dobu trvania ťažby na 10 rokov, čím splnil podmienku autora podnetu na začatie konania na MŽP SR.

Navrhovateľ v tomto smere tiež nemôže súhlasiť s názorom MŽP SR prezentovaným v Rozhodnutí, podľa ktorého je skutočnosť, že sa v danom prípade jedná o pokračovanie v činnosti, ktorá bola v minulosti opakovane povolená, irelevantné vzhľadom na to, že niekoľko posledných rokov sa ťažobná činnosť v DP Rakša, aj v dôsledku neefektívnych správnych konaní, nevykonávala. Navrhovateľ skutočnosť, že sa jedná o pokračovanie v činnosti, opakovane vo svojich vyjadreniach zdôrazňoval a žiadal, aby ju správny orgán pri svojom rozhodovaní ako zásadnú zvážil.

V danom prípade nie je dôvod, aby konajúci orgán pristupoval k navrhovanej činnosti rovnako ako v prípade činnosti úplne novej, ktorá v danej lokalite nikdy nebola realizovaná a ktorej vplyv na životné prostredie nebol nikdy predtým posudzovaný. Bez ohľadu na zmeny v environmentálnej politike a legislatíve vzhľadom na to, že v minulosti tu činnosť rovnaká alebo obdobná navrhovanej prebiehala, je zrejmé aké vplyvy na životné prostredie možno dôsledkom jej obnovenia predpokladať. Máme za to, že spôsob využitia územia v posledných štyroch desaťročiach predstavuje dôležitú skutočnosť, ktorú malo ministerstvo pri svojom rozhodovaní zvážiť. Navrhovateľ pritom už v minulosti preukázal, že pri vykonávaní ťažobných prác rešpektoval určené podmienky v záujme minimalizácie negatívnych vplyvov ťažobnej činnosti na životné prostredie.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukazoval aj na zásadný fakt, že v minulosti dochádzalo v DP Rakša k niekoľko násobne vyššej ťažbe ako je v súčasnosti navrhovaná. V 80-tych a 90-tych rokoch 20. storočia sa v DP Rakša realizovala povolená ťažba v rozsahu 500 tis. až 1 mil. ton ročne, čo je možné overiť v archívnych dokumentoch nachádzajúcich sa v Štátnom ústrednom banskom archíve v Banskej Štiavnici. Vzhľadom k uvedenému predstavuje návrh navrhovateľa, ktorý počíta

s predpokladanou ročnou ťažbou do 100 tis. ton, v porovnaní s minulosťou výrazné zníženie záťaže pre životné prostredie ako v minulom období. Uvedené rovnako platí aj ohľadom zaťaženia dopravy v okolí dobývacieho priestoru, ktoré sa predpokladá vzhľadom na znížený objem ťažby ako aj na využitie modernejšej techniky zásadne menšie ako v predchádzajúcom období, kedy bola ťažba povolená a realizovala sa. Tieto skutočnosti konajúci orgán opätovne nijako nezvážil a nevysporiadal sa s nimi vo svojom Rozhodnutí.

Obavy z dopravného zaťaženia cestných komunikácií v okolí dobývacieho priestoru vyvrátila navrhovateľom predložená dopravná štúdia „Dopravné napojenie kameňolomu Rakša" z decembra 2015, v zmysle ktorej je dopravná infraštruktúra kapacitne vyhovujúca aj pri zaťažení dopravy po obnovení ťažby (priťaženie dopravnej infraštruktúry dynamickou dopravou generovanou obnovením prevádzky kameňolomu podľa štúdie kapacitne vyhovuje aj v časovom horizonte roku 2036). Uvedené závery potvrdil i Okresný úrad Martin, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorý v zmysle predloženého stanoviska zo dňa 02.03.2016 nemal k štúdii zásadné pripomienky. Vzhľadom k uvedenému máme za to, že nie je dôvod namietať spôsob dopravy vyťaženého materiálu s využitím existujúcej dopravnej infraštruktúry. Zároveň vzhľadom na plánované použitie novej techniky vrátane moderných nákladných vozidiel predpokladáme nižšie zaťaženie cestných komunikácií, menší hluk i prašnosť, než tomu bolo v minulosti.

Rovnako ďalšie vplyvy na verejné zdravie (hluk a prach) neboli v konaní potvrdené v neprimeranom rozsahu (navrhovateľom predložená Rozptylová štúdia a Hluková štúdiu z januára 2016).

K pokračovaniu v banskej činnosti sa negatívne vyjadrili obyvatelia obce Rakša formou petície, ktorej podpisom prezentovali obavy, že dôsledkom prepravy vyťaženého materiálu bude ohrozené zdravie a bezpečnosť obyvateľstva a utrpí rozvoj turistického ruchu v obci. Petícia neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by objektívne odôvodňovali obavy obyvateľov obce Rakše v súvislosti s povolením banskej činnosti v navrhovanom rozsahu (zdravie, bezpečnosť, rozvoj turistického ruchu). Vzhľadom na predpokladaný objem ťažby ťažobná činnosť v navrhovanom rozsahu nemôže nijak citeľne ovplyvniť aktuálny vývoj cestovného ruchu v oblasti. Zároveň kompetentné miestne orgány sú pri plánovaní budúceho rozvoja obce a bytovej výstavby povinné zohľadniť existenciu vyhradeného banského priestoru, ktorý bol povolený od roku 1974. V porovnaní s minulosťou, kedy dochádzalo v danom území k niekoľko násobne vyššej ťažbe (v 80-tych a 90-tych rokoch 20. storočia v rozsahu 500tis. až 1mil. ton ročne), predstavuje návrh navrhovateľa (do 100tis. ton) výrazné zníženie záťaže pre životné prostredie ako v minulom období.

K obdobným výhradám smerovali i námietky obce Rakše. Samospráva obce ako aj obyvatelia sa v zmysle predložených vyjadrení stavajú negatívne de facto k akejkoľvek banskej aktivite v okolí obce. Navrhovateľ rešpektuje obyvateľov obce, ich obavy však považuje za neopodstatnené. Postoj obce a jej obyvateľov zrejme vychádza zo skúseností z minulosti, navrhovaná činnosť sa však bude realizovať v menšom rozsahu, než sa dialo v minulých obdobiach, keď bola povolená. V predchádzajúcich rokoch došlo tiež k výraznej modernizácii procesov ťažby a prostriedkov pre dopravu vyťaženého materiálu, vzhľadom k čomu bude predpokladaný vplyv navrhovanej činnosti na okolie, najmä čo sa týka hluku a zaťaženia existujúcich komunikácií výrazne menší a menej obťažujúci pre obyvateľov obce Rakša.

Vzhľadom k uvedenému má navrhovateľ za to, že pred vydaním rozhodnutia MŽP náležite nepreverilo dôvodnosť podnetu OU Turčianske Teplice a relevanciu námietok a požiadaviek dotknutých subjektov s ohľadom na vyjadrenia navrhovateľa a na objektívne skutočnosti svedčiace proti vydaniu rozhodnutia o určení posudzovania podľa Zákona o posudzovaní.

V.

Navrhovateľ v priebehu konania apeloval na dodržanie **zásady hospodárnosti správneho konania** ministerstvom. Konanie na MŽP SR podľa § 19 ods. 1 Zákona o posudzovaní sa začalo na základe podnetu Okresného úradu Turčianske Teplice, Odbor starostlivosti o životné prostredie zo dňa 18.5.2015 doručeného MZP SR dňa 21.05.2015. Od tej doby navrhovateľ nemôže pokračovať v konaní pred obvodným banským úradom o vydaní povolenia na pokračovanie v banskej činnosti v dobývacom priestore Rakša. Vzhľadom k uvedenému navrhovateľova podnikateľská činnosť v DP Rakša stagnuje už viac ako rok.

V právnom štáte sú orgány štátnej moci oprávnené konať a rozhodovať len v medziach zákona a na jeho základe. Výkon verejnej moci je v tomto smere striktne limitovaný ustanoveniami zákona. Na druhej strane tento princíp garantuje fyzickým a právnickým osobám, že ich práva nebudú zo strany orgánov verejnej moci obmedzené nad rozsah zákona.

Navrhovateľ má za to, že v danom prípade neboli rešpektované jeho práva a dodržané základné zásady správneho konania. Neúmerná dĺžka správneho konania predstavuje zásah do práva jednotlivca na konanie bez zbytočných prieťahov. Správne orgány sú povinné vybaviť každú vec včas a bez zbytočných prieťahov, majú pritom povinnosť dbať na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania (§ 3 ods. 4 Správneho poriadku).

Ako bolo uvedené vyššie, navrhovaná činnosť nedosahuje prahovú hodnotu uvedenú v prílohe č. 8 zákona a preto nepodlieha povinnému posudzovaniu v zmysle Zákona o posudzovaní. Zákon stanovil prahové hodnoty posudzovania na základe odborných predpokladov, podľa ktorých v danom rozsahu, nebude vplyv na životné prostredie natoľko závažný, aby muselo prebiehať konanie podľa Zákona o posudzovaní.

Napriek tomu je navrhovateľ bezdôvodne obmedzený vo výkone jeho práva ťažby zo strany štátnych orgánov na úseku posudzovania vplyvov na životné prostredie v trvaní viac ako rok.

Vzhľadom na doposiaľ neukončené konanie na MŽP SR navrhovateľ nemôže vykonávať svoju podnikateľskú činnosť na základe platného banského oprávnenia, čím na jeho strane dochádza k vzniku značnej škody v podobe ušlého zisku a dodatočných nákladov (spojených napr. so zachovaním dodávateľsko-odberateľských vzťahov, nevyužitými technickými zariadeniami a personálnymi kapacitami a pod.). Len škodu na dodatočných nákladoch za obdobie od mája 2015 navrhovateľ odhaduje v tisíckach eur. Pre navrhovateľa je existujúci stav ďalej neudržateľný.

Existujúca legislatíva nevylučuje výkon činností, ktoré síce majú vplyv na životné prostredie, ale jeho intenzita nie je tak vážna, aby odôvodňovala vykonanie osobitného konania podľa Zákona o posudzovaní. Napriek tomu v dôsledku prebiehajúceho konania na MZP SR, ktoré začalo na základe nedôvodného podnetu, ktorý nijak nezohľadňoval intenzitu vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie, je navrhovateľ dlhodobo obmedzovaný vo výkone svojho práva na podnikanie.

Navrhovateľ je od začiatku presvedčený, že v danom prípade neexistujú dôvody pre posudzovanie navrhovanej činnosti podľa Zákona o posudzovaní. Od začiatku konania navrhovateľ zabezpečil tri štúdie, ktoré túto skutočnosť potvrdzujú, upravil návrh na pokračovanie v banskej činnosti v súlade s požiadavkou dotknutých subjektov a zaviazal sa akceptovať pri výkone navrhovanej činnosti podmienky dotknutých subjektov, ktoré vznesú v konaní o vydanie povolenia pokračovania v banskej činnosti pred príslušným obvodným banským úradom. Máme za to, že za daných okolností možno akékoľvek ďalšie zdržanie realizácie banského oprávnenia navrhovateľa v konaní pred MŽP SR považovať za šikanu zo strany verejnej moci.

Na skutočnosti, že navrhovateľ doposiaľ nemohol začať s realizáciou ťažby v určenom dobývacom priestore, má určitý podiel aj liknavosť samotných zamestnancov MZP SR zapojených v procese rozhodovania v tomto konaní. Vzhľadom na výšku škody, ktorá na strane navrhovateľa odďaľovaním

vydania povolenia na vykonávanie navrhovanej činnosti každým dňom narastá, bude navrhovateľ nútený v záujme ochrany svojich práv ako aj v záujme plnenia povinností v zmysle Banského zákona uplatniť si voči osobám zodpovedným za tento stav jej náhradu, resp. domáhať sa iných foriem satisfakcie, či už finančnej alebo morálnej, a to aj súdnou cestou.

Na nezákonný postup MŽP SR vo veci upozornil navrhovateľ aj vo svojom vyjadrení zo dňa 11.05.2016, v ktorom zároveň navrhovateľ oznámil MZP SR svoj zámer požiadať orgány prokuratúry, aby v súlade s § 28 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov v predmetnom konaní zasiahli za účelom odstránenia porušovania zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, ku ktorému došlo v postupe orgánu verejnej správy.

Počas doby trvania správneho konania navrhovateľ niekoľkokrát vysvetľoval rozsah plánovanej činnosti, deklaroval úmysel minimalizovať vplyvy ťažby na bežný život obyvateľov obce Rakša a na životné prostredie v okolí. Zároveň v rámci konania na MŽP SR predložil rozptylovú, hlukovú a dopravnú štúdiu, ktoré potvrdzujú, že vplyv ťažby na životné prostredie bude minimálny. Navrhovateľ svojim konaním deklaroval záväzok vyhovieť požiadavkám všetkých dotknutých subjektov, pričom svojim konaním preukázal spôsobilosť uvedený záväzok naplniť. Po rok trvajúcom zdržaní procesu vydania povolenia na pokračovanie v banskej činnosti v štátom určenom dobývacom priestore je pre navrhovateľa nepredstaviteľné ďalšie niekoľko mesiacov až rok trvajúce zdržanie výkonu navrhovanej činnosti, ktoré by priniesol postup posudzovania podľa Zákona o posudzovaní.

VI.

Navrhovateľ má za to, že rozkladom napadnuté Rozhodnutie nie je správne, nakoľko neboli naplnené zákonné predpoklady na určenie posudzovania navrhovanej činnosti podľa Zákona o posudzovaní. Zároveň je Rozhodnutie po formálnej stránke nepreskúmateľné, keďže v ňom absentuje riadne odôvodnenie. Navrhovateľ má pritom eminentný záujem, aby o podanom rozklade bolo rozhodnuté v čo najkratšom čase vzhľadom na skutočnosť, že boli naplnené podmienky pre pokračovanie v banskej činnosti v dobývacom priestore Rakša.

Navrhovateľ nemá výhrady voči určeniu podmienok ochrany životného prostredia pri realizácii navrhovanej činnosti, zásadná výhrada navrhovateľa k prebiehajúcemu konaniu pred MŽP SR smeruje voči dĺžke správneho konania o posudzovaní. Proces posudzovania podľa Zákona o posudzovaní oddiali pokračovanie v banskej činnosti prerušenej v roku 2011 o ďalšie mesiace, čo bude znamenať nie len pretrvávanie neplnenia povinností navrhovateľa v zmysle Banského zákona, ale i ďalšie navýšenie finančných strát na jeho strane spojených s obmedzením ústavného práva navrhovateľa podnikať v zmysle čl. 35 Ústavy Slovenskej republiky. V tomto smere je navrhovateľ v prípade, ak nebude rozhodnutie zrušené v správnom konaní, pripravený domáhať sa určenia nezákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu na súde a následne sa domáhať i finančnej náhrady prípadnej škody na majetku a ušlého zisku.

Navrhovateľ si preto dovoľuje požiadať, aby minister životného prostredia Slovenskej republiky ako príslušný správny orgán dôsledne preskúmal napadnuté Rozhodnutie MŽP SR a postup ministerstva v konaní, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, s tým že rozkladom napadnuté rozhodnutie ministerstva zmení, resp. zruší a vec vráti na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému orgánu.

Navrhovateľ je presvedčený, že v prípade ním navrhovanej činnosti sa nejedná o činnosť, ktorá by s ohľadom na intenzitu jej potenciálnych vplyvov na životné prostredie mala podliehať posudzovaniu podľa Zákona o posudzovaní. Podnet OU Turčianske Teplice považuje navrhovateľ za neopodstatnený a postup MZP SR, ktoré na jeho základe vydalo rozhodnutie, že

navrhovaná činnosť sa bude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní, za nezákonný. Postupom MZP SR a Rozhodnutím bolo neoprávnene zasiahnuté do práv a právom chránených záujmov navrhovateľa bez toho, aby sa konajúci správny orgán riadne vysporiadal so všetkými návrhmi, námietkami a vyjadreniami účastníkov i zúčastnených osôb.

Vzhľadom k uvedenému považuje navrhovateľ rozkladom napadnuté Rozhodnutie za nesprávne a nezákonné po vecnej i formálnej stránke a navrhuje, aby po jeho preskúmaní bolo vydané rozhodnutie, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť nebude posudzovať podľa Zákona o posudzovaní, resp. za týmto účelom bude vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému orgánu.

JIVA-TRADE Rakša s.r.o.

v.z. JUDr. Juraj Hatvany, advokát